

Suuri veistokilpa

Itse ilmainen Jumala,
Kaikkivalta kunniassa
aivan aikojen alussa,
luomakunnan lainnassa,
veisti maamot mansikoiksi,
immet ilkkumattomiksi,
urhot uuet uutteriksi,
kaunihiksi kaiken kansan.
Noin on veisti jotta viisti.
Noin on laati leikatessa.

Vaan on pettäjä pahainen,
Pitkäpiiska, pää pirujen
Katkerana katsannossa
Luojan työtä laittamassa.
Tuosta tahtoi tappelolle,
kilpatyölle karnealle.

Veisti puusta, veisti luusta,
maasta multia sivalti,
otti tulta tuon Otavan,
lohkon leikkasi lapista.
Eipä tuosta tuu urosta,
eikä naista narrintyöstä.

Silloin vanha vihtahousu,
perhana pahansisuihin
sen sanoi ja noin nimesi
virkkoi virne silmissänsä:
Jos en tahdo taituriksi,
mahda maitten muovaajaksi,
Luodun saanen sommitella,
toisen töitä tarkennella.

Niin on veitsen vyöstä otti
vei inehmot Luojan luomat.
Turhenti tätien tuumat
Kielet tyttöjen teroitti.
Solmi miesten mielet suorat.
Poikain päät pilalle petti.
Kaiken kansan katkeroitti.

Niin itkee Isä-Jumala
Murheen maistaa maan takoja.
Rii'ellessä rakkahimman.
Pilkatessa poikastensa.
Vaan teki Isä-Jumala,
veisteli vakainen Luoja,
vielä veisti jotta viisti,
vielä puukollan perusti.

Poiallensa parhaimmalle
veisti muodon maanomaisen,
veisti urhon uutteraksi,
veisti miehen mansikaksi.

siitäs suuttui synnin seppo,
noin paheksui Pannahinen,
pisti työlle tapparansa,
puukkonsa pahanteoille,
peitsellään piti Jumalan,
parhaan poian puukollansa,

veisti nyrpeän nenosen,
eip nenänen nyrpistyne,
jalkapohjat julkehiksi,
julkeus se pois putosi,
veisti kielen kerkeäksi,
totta kieli kertoeli,
veisti kourat kurkkuun veljen,
kurkusta kädet karisi.

Perkele pahainen päätti,
puntaroi pahansisuihin,
jos ei puukko poikaan pysty,
mahda veitsi valtiaalle,
niin lokahan luojan peitän,
synnin kaiken kannan sille.

Niin kasasi kaiken kuonan,
kaiken syyn syvän kokoili,
päälle Herran, hienon poian,
päälle julkisen Jumalan.
Poika kuonan sen kehitti,
heitti syntimme sytehen.

Noin inehmot, Luojan lapset
pääsivät pahan peruista,
rauhan saivat rinnallensa,
verhon valkean vioillen,
kättä lyödä luojan kanssa.
Suurempi sovinnon saatti.

Noin pirunkin piirtäimestä,
tempusta tuhontekijän
riidat sai sikiämähän,
vaan sopu sikisi siitä.
Selvitti särön Jumala
vei vihan ikuinen luoja.